

עלון המשק

גבעת חיים הקיבוץ המאוחד

עלון המשק מס' 754

22 ביולי 1966

יום ר' ה' באב תשכ"ו

ח ג המשק והמחזור

מצא לעצמו השנה אכסניה חדשה, בדשא הגדול של שכבת הנעורים. היה נעים להסב בתוך הסביבה המטופחת של שטח בית הספר - מה עוד שחג המשק השנה היה כלו רק חג המחזור. המסיבה נפתחה בנגינת חזמורה כלי הנשיפה בהדרכתו של גורי. המקהלה, בניצוחה של דורון ובלווי חזמורת, שה קנסטה מרת שלמה יפה, חבר בית-אלפא. ישראל גלר בך אח הציבור לחג ה-34. הוא הדגיש כי הקומונה החקלאית הישראלית הוכיחה עצמה מבחינה כלכלית, וקרא לבנים לקבל את הירושה ולהיות ראויים לה לא רק בעשיה המשקית אלא גם בדצינות החברתית ובהתנדבות הנועזת. יצחק אגמי בך בשם ההורים: זהו מחזור חש"ח, מחזור שגיל חבריו תמיד יהיה כגיל המדינה. מחבורת חולמים שלא תמיד אכלו לשובע נהיינו לחברה גדולה המשלבת בחוכה שני דורות ושטחי עשיה רבים והמראה לעולם את האפשרויות הטמונות בקולקטיב המודרני החפשי. ישראל המאירי בך בשם הכיתה והדגיש את ה ש ו ת פ ו ת כאותו ערך מיוחד ומיוחד אשר החינוך הקבוצי מעניק לחניכיו. במרכז הערב עמד החזיון שהוצג על ידי כיתה י"ב, פרי יצירתו של ישראל המאירי, בבימויו של יהושע ובהדרכה כוריוגרפית של נעמי משי. היה זה נסיון מענין ביותר להראות משהו מחוויותיהם של ילדינו המתבגרים בעיבוד בימתי מודרני או אף מודרניסטי, כשקטעים פיוטיים ודמיוניים משתלבים עם סצינות פשוטות מחיי הכיתה - עשוי בכשרון רב ובגישה רצינית ביותר.

עקב אפיה הרציני של ההצגה נגמר הערב בנימה קודרת במקצת, ורק אחרי עוזבם של רב הקהל את מקום המסיבה הצליחו הבנים להתזרזז את האוירה לשירה ולריקודים. ההצגה עוררה הד רב בציבור, נשמעה ביקורת חריפה וכן התלהבות רבה, וכן הערכה חיובית מעורבת בביקורת עניינית ומעשית של חלקי היצירה והבצוע. רצוני היה שהחברים יביעו את דעותיהם מעל גבי היומן.

+++++

"אספה חגיגית"

כך הוכרז בעל לוח המודעות - אספה חגיגית לקבלת המחזור לחברות. ואמנם כשנפתחו הדלתות נכנסו לחדר-אוכל ערוך ומקושט לתפארת: שלחנות עמוסים כל טוב, שפע ורדים - תמונה מרהיבת עין. משמע, שכל הנוגעים בדבר עשו את הכל בכדי לעשות את הערב יפה וחגיגי.

ואיפה היינו אנחנו?

לתוך חדר האוכל הזה נכנס ציבור אפור, כבגדי חול, התישב ליד השלחנות, והתחיל לאכול ולשוחח. ומולם, השורה הארוכה והמרהיבה של בני המחזור, בחולצות הצחורות. האם יש צורך, כמו בקבלות פנים בשגרירויות, לכחוב על לוח המודעות: לבוש חגיגי? אל-נא נאמר כי זה דבר חיצוני ואין אנו שמים לב לכך! אנחנו יודעים יפה מאד להתגנדר אם זה כדאי לנו, אם אנחנו רוצים להשתוות לקהל ההצגות התל-אביבי, וגם לעצמנו, סתם כערב שבת. אלא שהפעם חסכנו לנו את השרחה להחליף בגדים. מדוע?

ד י ו ר ה ח י ל י ם

=====

זו השנה השניה שאנו טפלנו בהעברת המחזור המסיים את ביה"ס לדיור החייליים. ההעברה הייתה מלווה השנה בהרבה לבטים. ראשית דבר הוחלט לסדר את הכיתה בבית ג' על מנת למנוע צפיפות בצפון. אולם עם ההחלטה על קבלת הגרעין שזנו פני הדברים וכך נוצר מצב מאד קשה בצפון. ב-40 חדרים משוכנים עתה 88 חדרים, מזה 17 חדרים עם 3 דיירים. קשה לתאר את המצב בחדרים הקטנים עם שלש מיטות בחדר החופסות ממש את כל השטח. במקום 9 חברים שיצאו לשיכון בבתיים נכנסו עכשיו 28 צעירים מבית הספר.

לפי דעתנו אי-אפשר להמשיך שנה חמימה מבלי למצוא סידור שיכון נוסף. לא רק מדובר בזה שכן הבא לחופשה מהצבא זקוק לפינה שקטה משלו. יש בניס ובנות המביאים את חברותיהם וחבריהם, ויש לברך על כך, וכל יום ששי מתחילה התרוצצות למצוא מיטה פנויה וקורה, כמו בשבת שעברה, שיטנים על הרצפה בחדר מלא בלאר הכי.

אחרי הרבה מחשבה הגעתי למסקנה שמוכרחים לסדר כמה חדרים לרשות ועדת החיילים שיאפשרו סידור יותר הוגן לבנים הבאים הביתה לשבתות. כבר עכשיו יש לחכנן סידור לשנה הבאה ולא יתכן להוסיף עוד מחזור לצפון. 40 חדרים אינם מספיקים לשיכון של 4 מחזוריים. דרישתנו היא כי המוסדות יתנו את דעתם על הבעיה ויעזרו לפתור אותה.

כמו כן נחוץ לעשות שיקום רציני של הצריפים כגון צבע והחלפת קירות פנימיים, כאם רוצים שיחזיקו מעמד עוד כמה שנים.

אני רוצה לנגוע בבעיה אחרת שהיה לפני שנה נסיון לפתור אותה ולא הצליחו. כל שנה חוזרים הרבה בנים אחרי שרוחם בצה"ל. הם נשארים במשק תקופות שונות, עד לצאתם לשנה שלישית. כל בן החוזר זקוק ליד דואגת ולשיחה עם חברים צעירים, כי הם עוברים משבר רציני בנסותם להסתגל שוב לחיים אזרחיים. ועדת הקשר אינה מסוגלת למלא תפקיד זה כי היא עמוסה מעל הראש בדאגה למשרתים בצה"ל. יש הכרח לקבוע בן ובה מחוג הנוער שחפיקים המוגדר יהיה לטפל בצעירים אלה, ועדת המנויים צריכה לפעול בכיוון זה.

עד לפני זמן לא רב היה נוהג לשלוח את מסיימי השרות להבראה. עתה נקבע כי תורם מגיע רק שנה אחרי כן. אני מסתכלת בבנים שחזרו זה עתה, וקרובה במקצת למה שעבר עליהם בזמן שרוחם, והנני משוכנעת שלפני שהם מתחילים בעבודתם במשק הם צריכים לקבל שבוע של נופש והבראה כמו כל חבר אשר מגיע לו הבראה כל שנתיים - לרוב עברו אצלם שלש שנים מאז ההבראה או הטיול בגמר בית-הספר.

בסוף אני רוצה לברך את 3 החברים שסיימו לפני שבוע את שרוחם: אהובה שמואלי, יורם דוקוטניץ ועומר הגרי. בקרוב ישובו גם דינה קרו, דינה שרון, נורית ונזרול חנה כרמון, גלעד אריאלי, וחודש אחרי כן איחן קליש, דוב וניג, זכריה שנפר וגרשון דומיש. כל אלה חייבים שנה שלישית ויצאו אחרי שהות מה במשק, לפי סידור ועדת השנתון המרכזית.

בשבוע הבא יוצאים ערפר מתיא לצובה ורמי בן-שלום לאיל. ראובן אתר וצביה זלוצקי גויסו להדרכה כחנועה ובחטיבה.

מהמחזור החדש כבר יצאו לצבא יגאל פומרנץ, יגאל מאירי וחיים כפאון. אנו מאחלים להם כל טוב בחייהם החדשים.

ועדת הקשר

(סוף מהעמוד הקודם)

וההתנפלות על הכיבוד? נזדמן לי לפני זמן לא רב והשתחף במסיבת סיום במוסד הינוכי בסביבה. ישבו שם 80 צעירים, אשר מוצאם רובו ככולו ממה שקרוי בפינו "ישראל שניה", ישבו לפני שלחנות עמוסים כל טוב, ובמשך שנתיים וחצי של חכנית איש לא נבע לא בפרי ולא בעוגה ולא בשתייה. וחוסר ההקשבה לדברי המברכים? אפילו אם מה שהוא מדבר שם למעלה אינו מעניין אותך, ואפילו אתה סבור שהוא מאריך יתר על המידה - התיחס במינימום של כבוד למי שמוכן לעמוד לפני ציבור ושמוך לך את הערותיך וגם את סידור עניני העבודה וכו'. לאחרי המסיבה. אותו דבר אמור לגבי מסיבת רגילה. אם באה בעיקר לשחות את המיץ ולאכול את העוגה - דע שעליך "לשלם" עבור זה בחצי שעה הקשבה לדברי המספרים (ראה מסיבת הבנות לפני שבוע!).

והמסקנה לגבי האספה החגיגית: כנראה שיש ליהודי באמת משהו כמו נשמה יתרה בשבת, היש לאשות את הכל בכדי ש"אספות חגיגיות" לא תחקיימנה בערבי חול אלא בערב שבת.

ליילי

מכתב פריווה

"ואם באוטובוס נסגרת הדלת נשארת על הסף..."

I want to thank all the aboutzniks I got in touch with during my short stay. The kindness and hospitality with which you receive us from the "Legion" is genuine and you really make us feel at home. Perhaps you even sometimes wonder when you see the same face for a longer period, but I can just tell you it's because we really like it down here - thanks to you and to your way of life.

I wish you all the best in the future and I am sure I don't need to tell you - I wish to see you all again.

From a Legionair who had to go back

Lise

אסי יש לך סכוי סביר כי בעוד 3 דקות, או 10 דקות, או מחצית השעה יבוא אוטובוס אחת וחהיה הראשון בחור להכנס.

אבל אם בדודג' הלוקח אותך לעבודה אין מקום - מה אז? ולא ידובר כאן על הצפיפות באוביקטיבית באוטו, על העובדה ששוב נוסעים בעמידה, והרבה למעלה מן המספר המותר - בזה חספל ועדה הבטיחות, או שמא אותו גוף הממונה על כך מטעם החוק?

כאן ידובר בעובדה כי חברים, גדולים קטנים, מחיטבים להם במקום הנוח להם, עד כמה שאפשר קרוב לפתח היציאה, יושבים להם בהרחבה ומסרבים לזוז, ונוחנים לנכנסים אחרים להדחק פנימה, בין שני זוגות ברכיים (פתוח או יותר חדות), כאילו היחה להם חזקה דוקא על אותו מקום עליו הם יושבים, וצריך כל פעם מחדש לצעוק מישהו "זוזו, הצטרפו", וזה לא חמיד עוזר.

החברים והילדים מחבקשים בזה למלא קודם כל את המושבים האחוריים של האוטו, ולתת לבאים אחרים למלא את מקומות הישיבה הקיימים בצורה נוחה.

ואם בדודג' מדובר - אותו דבר נכון לגבי הסינמה, רק ששם אין מי שמעיז לאמר "זוזו, הצטרפו", כי שם אין לנו עניין עם ילדים ועם זרים ומחנות עבודה, אלא עם חברי גבעת-חיים. 50 או 100 איש הראשונים מעמידים את הכסאות כמרחק של מטר עד מטר וחצי בין שורה לשורה. יפה מאד, אבל זה הרי יודעים כי אחרים יבואו עוד 200 או 300 ויצטרפו על יד הפתחים ואנשים יחזרו הביתה כי אין להם אפשרות להעמיד כסא.

אמנם אמר הפסוק "אם אין אני לי מי לי" אבל הוא גם מוסיף "ואם אני לעצמי, מה לי?"

(פסג' יר קבוע של הדודג')

XXXXXXXXXX

ב ק צ ר ה

מרכות החינוך מזכירה לחברים כי ילדים אורחים מותר להם לבלוח עם ילדי מארחיהם בבתי הילדים, אך לא ל א ל א כ ו ל ו ל א ל י ש ו ן ש .

ס פ ר י ת ב י ה " ס . צ פ ו ר ה א ט ל ס

מבקשת מהחברים בכל לשון של בקשה לבדוק אם נמצאים בחדריהם ספרי לימוד או ספרים אחרים שיש עליהם החותמת "ספריה ביה"ס גבעת-חיים" ולהחזיר אותם לספריה - אפשר גם להביא אותם לחדר הדאר ושם תעמוד קופסה מיוחדת עבורם. יש הכרח לרכז את כל הספרים, כי רכוש של מאות לירות עלול ללכת לאיבוד. ילדים או הורים המעוניינים בספר לימוד מסוים לימי החופש - אנא הביאו אותו לספריה, ותוכלו לקבלו חזרה.

ו ע ד ת ה ש י כ ו ן מ ב י א ה ל י ד י ע ת ה צ י ב ו ר ש ת י ת ח ל ט ו ת :

- (א) במסגרת המחזור יש זכות קדימה לדירה ראשונה עם שרותים לזוגות צעירים.
(ב) אין ה ע ב ר ה מ ח ד ר ל ח ד ר ש ל א ו ת ו ס ג .

הכניסה של 12 משפחות לשיכון הותיקים החדש גוררת אחריה 50 (חמישים) העברות - כמחציתם כבר בוצעה.

ברצוני להודות לכל חברי המסק שאחס באחי במגע בזמן שהותי הקצרה כאן. היחס הידידותי והכנסת האורחים בהם אתם מקבלים אהנו אנשי ה"לגיון" הם כנים ואתם ממש מעניקים לנו הרגשה בית. אולי לפעמים הדבר חמוה בעיניכם כשאתם רואים את אותם הפנים במשך תקופה ארוכה - אורכל רק לאמר לכם פשוט: אנו נשארים בגלל זה ששוב לנו כאן - הודות לכם והודות לאורח החיים שלכם. אני מאחלת לכם כל טוב - ובטוחני שאין צורך לאמר לכם: אני מאחלת לעצמי לראות את כלכם עוד פעם.

מלגיונירית שהיחה צריכה לחזור הביתה ליזה

XXXXXXXXXX

ל ר כ ז י ה ע נ פ י ם

כל המעוניין להכיר בששח עבודתו - קוצים, נוצות, גזם וכל פסולת אחרת, חייב לקבל על כך אישור מיונה נן מנור על ידי הוועה מוקדמת - יומיים לפני כן.

יוחנן מנור - האחראי למניעת שריפות

דוד פליישון מוסר: השבוע התקיים כנס קצר של גרעין "רוודד" בגבעת-חיים. באר כ-55 מחברי הגרעין, ובירדנו שאלות טכניות של קליטתם אצלנו.

הגרעין יגיע למשק כ-1 באוגוסט.

"היד הטובה, היד הפה"

באחד מעתוני חוץ נתקלתי ברשימה שהתייחסה לבעיה מיוחדת, לפרובלמה פיזיולוגית של המח. פרופסור יפני, מומחה לניחוחי ראש, הגיע אחרי שנים רבות של מחקרים וניתוחים למסקנה, שהרבה הפרעות נפשיות, רגשי נחיתות והתקוצרות וכו' תלוים בכך שילד אשר נולד שמאלי - "איטר יד ימינו" - לימ דו אותו להשתמש ביד "היפה".

התפתחות היד ופעולתה תלויות באופן יסודי בהכוננת מחציתו האחת של המיספירה בלע"ז - בו בזמן שלמחצית השנייה יש רק חפקיד מלווה. העצבים המינים בחלקם הגדול, כך שפעולות היד הימנית גוברות על אלה של השמאלית בשמאלית, ושל היד השמאלית בשליטת ההמיספירה הימנית. כבר מאז 1949 הח בארצות הברית, ומאז גדל והולך אחרז האנשים ה"שמאליים", וזה בלי ספק ישיבת מוע- הטולרנטי אשר נותן גם מבחינה זו יותר חופש להתפתחות הטבעית.

יחר על כן: הפרופסור הפני מוליה כי הגמגום של ילדים, שהכריחו שחם. ימין למרות זה שהם מטבעם שמאליים, הופיע זמן קצר אחרל כניסחם לכיתה וג על ידי פסיכולוגים החמודו עם חופעה זו, של הופעה גמגום בראשית חקופה בלה'ס פרטי מקור על קשיי הסתגלות לסביבה החדשה, ניתוק חלקי מהביח והאם, וכד'.

רופא מומחה אנגלי ללקויי דבור התבסס על המחקר היפני ולקח 15 מ... והכריח אותם להשתמש בעבודות שונות באותה יד שעד כה היחה להם רק יד עזר - והנה הופיע גמגום חזק; ואחרי שהוא החזיר אותם למצבם הטבעי, הרגיל, נעלם הגמגום. מאז משתמשים האמריקאים בשיטה זו בקליניקות לפיתוח ולרפוי הקול.

בהתחשב בממצאים אלה, עלינו לחשוב האם כדאי לנו להכריח פעוט להושיט את היד "הטובה" לקבלת סוכריה, ועל ידי כך להרגיל אותו להשתמש ביד הימנית?

יועץ מקצועי שויצרי מנוסה הביא לוח סטטיסטי בו הוא מוכיח כי חלק גדול של רופאים, מהנדסים, מורים, חפרות, גרפיקאים, רופאי-שניים, מטגרים ונגרים בשויצריה הם שמאליים, והוא ממליץ להורים להפנות את בניהם ה"שמאליים" אל מקצועות טכניים. אם הבנים האלה יאמנו גם את היד הימנית הם גדברים בהשגיהם על אנשים "ימיניים" כי היד השמאלית של אלה האחרונים היא על פי רוב אינה מאומנת.

באולימפיאדות בלונדון ובהלסינקי זכה במדליית זהב בירי בזק אלוף הונגרי, אשר יורה רק ביד שמאל. ביחהובן כתב את יצירותיו ביד שמאל. אל נשכח את מיכלאנג'לו, הולביין, מנצל, ארטור רובינשטיין, יהודי מנוחין וטוסקניני - כלם שמאליים.

מכאן אני הגעתי למסקנה שכבר בגיל הרך ביותר אסור לנו לעצור בעד השימוש ביד שמאל, אם היא מתגלה לעיננו כ"היד היפה" והטובה, שנולדה להיות המובילה בעבודה ובשימוש כללי. וכדאי אז לאמן גם את היד השניה בסימטריות, ולא כחחליף.

אסתר שרון

הלאומית - לא ?

לפני חודש ימים נסתיימו המשחקים במסגרת הליגה והגביע - וכבר אנחנו מרגישים את העונה שלפנינו. העונה שחלפה נסתיימה לגבינו בצורה מצויינת ולשיא הגיעה הקבוצה בעלוחת למשחקי חצי הגמר על גביע המדינה.

השחקנים אשר במשך 10 חודשים בשנה נמצאים במחץ פיזי ונפשי עצום, נהנים עתה מאד מהחופשה הקיציית. אולם אל להם לשכוח כי אין בשום פנים להפסיק לגמרי את הפעילות הגופנית, והצורה הטובה והנכונה ביותר להפעלת הגוף ולהרפיית המחץ היא השחיה, הן בכריכה והן בים, והמשחקים הקטנים כגון כדור-נוצה.

באמצע אוגוסט ישובו השחקנים לאימונים לקראת העונה הקרובה אשר תפתח כנראה בתחילת אוקטובר. סגל שחקני הקבוצה ישתנה עם הליכתם לצבא של צעירינו ושובם לחוף הקבוצה של חיילינו. אולם נראה שאותם ותיקים אשר נכנסים עתה לעונתם השמינית בליגה הלאומית, בתוספת שחקנים אשר עלו והוכיחו עצמם בשנה שעברה - הם ימשיכו לתת את הסוף בקבוצה. בעיה בפני עצמה היא בעית המאמן. מאמן בעל ידע מקצועי המתאים לנו, משכורחו גבוהה מכולת "הפועל" גבעת-חיים בתקציבו הנוכחי שהוא קטן ביותר. מאידך, אין אנחנו יכולים להרשות לעצמנו להעסיק מאמן מבחוץ אשר אין לו ידע יספיק - זה כשלון למפרע. בשלב זה עדין אין לנו מאמן לעונה הקרובה, ואין אנחנו יודעים כרגע על דרך להגדלת התקציב. הפתרון ידעיי הוא הכשרת מאמן מקומי - הכשרתו היסודית תעלה פחות מאשר החזקת מאמן מבחוץ במשך עונה אחת.

חידוש אשר בודאי יוסיף לנוף הכדורסל שלנו הוא כניסתה של קבוצה נוספת לליגה מסודרת, היא ליגה ג' אשר בה חייבת כל קבוצה הנושמת להחאחדות הספורט להתחיל את פעילותה. אחרת אפשר היה לצרף אותם ישר לליגה הלאומית, בעקבות נצחונם הנאה על הלאומית שלנו בסוף העונה שחלפה.

איחן חפר